

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

været rejst om denne Sag i det andet høje Ting, er genoptaget her, og at man bebuder en Udvalgsbehandling. Det kan naturligvis blive en kortvarig Udvalgsbehandling, som ikke behøver at genere Sagen, men med de Indlæg, der er fremkommet under denne Forhandling, synes jeg ikke, det er udelukket, at de kan bringe hele Sagen til at strande. Jeg synes, det var en højst ejendommeligt Appel, der lød fra Venstres Ordfører i Folketinget, da han bad Landstinget lave Lovforslaget om, og det gør det ikke bedre, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) herovre tager venligt imod Appellen og opfatter den som en Opmuntring til Landstingsflertallet om at øve Daad. Jeg tror, det var formaalstjenligt, om vi opfattede vor Stilling, saa længe den nu en Gang bestaar paa denne Maade; derhen, at man skal søge at forhandle sig til Rette om Tingene, og at den ene ikke skal appellere til den anden om at gøre sig til Overhøjhed over den første.

Det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (M. C. Jensen) vendte sig imod den Bestemmelse, hvorefter det Tilskud, som maatte være ydet til Fartøjsejere i indværende Aar, skal fradrages. Tilsyneladende er det i og for sig ikke noget stort Spørgsmaal, om en Mand har faaet 100 eller 150 Kr., man kunde synes, det egentlig var noget lidt at tale om; men det er nu betragtelige Beløb, det drejer sig om, der er efter den senest vedtagne Lov uddelt mellem 500 000 og 600 000 Kr. som Tilskud til Fartøjsejere. Ved disse 500 000—600 000 Kr. vil en Del af Fiskerne altsaa blive bedre stillede end den Del, der ikke søgte at komme med i forrige Omgang. Jeg synes, der her er en Ulighed, som det er rimeligt at søge fjernet, saaledes som det er foreslaaet. Hertil kommer, at det ingenlunde er dem, der har økonomisk Ansvar, ligegyldigt, om man belaster Budgettet med en halv eller en hel Million Kroner mere, end man har regnet med — hvis vi var stillet saaledes, at man kunde sige: Skidt med Pengene, var det noget andet, men for hver Sag af denne Art, der er til Behandling, maa man med den største Bekymring tænke paa, hvorfra Pengene egentlig skal komme.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, hvorvidt de saakaldte Partsfiskere kan betragtes som Lønarbejdere eller ej, synes jeg ikke, der kan være nogen Tvivl: den, der ejer et Produktionsmiddel og udnytter dette alene eller sammen med andre, er ikke Lønarbejder; den, der intet Produktionsmiddel har, men arbejder for Løn hos andre, er

Lønarbejder, ganske uden Hensyn til, om Lønnen udbetales ham under den ene eller den anden Form for Priskurant. Der er mange andre Mennesker, som har det, om ikke paa akkurat samme Maade, saa dog paa en lignende Maade, idet de faar Procenter af visse Forretninger, som de tilfører de Firmaer, de arbejder for; det er ikke ukendt i Agenter eller Repræsentanters Kredse eller blandt Kelnere og Folk i lignende Virksomheder, de lønnes paa anden Maade end den, der er almindelig for Lønarbejdere. Jeg kan ikke se, at det gør nogen Forskel, at disse Folk faar en Part af Fiskeindtægten. De er noget daarligere stillet end de fleste andre — det kan man vel sige —, men Lønarbejdere er de i allerbedste Forstand.

Naar det ærede 2det tingvalgte Medlem gav sig til at definere, hvorvidt han og jeg ogsaa var Lønarbejdere, kommer det ikke Sagen ved, for vi skal formodentlig ikke have Understøttelse efter denne Lov, vi er allenaars ikke arbejdsløse i Øjeblikket; vi er Lønarbejdere, og jeg er ogsaa Medlem af en Arbejdsløshedskasse, for man kan jo aldrig vide, hvordan det kan arte sig med Tiden; det har jeg været fra min Ungdom, og det burde det ærede 2det tingvalgte Medlem ogsaa have været.

Ud fra denne Grundbetragtning med Hensyn til Partsfiskerne maa jeg mene, at de maa have deres Forhold behandlet i Henhold til den for Arbejderne gældende Lovgivning, og det Lovforslag, her behandles, er bygget op paa tilsvarende Maade som den Lov, der for nylig er vedtaget om Ulaan til mindre industridrivende og handlende. Det forekommer mig at være en naturlig Deling, det er naturligt at holde saa rene Linier som muligt med Hensyn til disse Hjælpevirksomheder.

Det er nu oplyst, at Partsfiskere, som er arbejdsløse eller i øvrigt vanskeligt stillede, har modtaget den Understøttelse paa indtil 100 Kr., som kaldes Vinterhjælp. Min Meningsfælle (Josiassen) oplyste, at der i hans Kommune er udbetalt 85 Kr., og i Folketinget oplystes det, at der i Esbjerg var udbetalt Partsfiskere 85 Kr. Det gælder i alle de Kommuner, hvor Fiskere hører hjemme og man har anvendt denne Lov, og det vil jeg formode, man har gjort i alle Kommuner; ellers maa man tale alvorligt med de Kommunalbestyrelser, der har ladet være med at anvende Loven. Den Hjælp er udbetalt til Partsfiskere, som har søgt om det. Det vilde være ejendommeligt, om man saa kom med en ny Lov og sagde: I skal alligevel være 100 Kr. bedre